

Naročnina
\$2.00
na leto.

CLEVELANDSKA

AMERIKA

"Clevelandsko Amerika"

619 ST. CLAIR AVE. N.E.
CLEVELAND, OHIO.

CLEVELAND, OHIO, V PETEK 7. MAJA, 1909.

VOL. II. LETO II

Stev. 36. No. 36.

Ameriške vesti.

IZ SLOVENSKIH
NASELBIN.

DOPISI.
GA USMRTIL RADI
DOLGA.

YOUNGSTOWN, O. 4. maja. — V mestni bolnišnici je umrl Steve Carnack (?) vsled udarca, ki ga mu je zadal dne 25. aprila na glavo Steven Križan, ki je obdolžen umora.

Carnack je bil Križanu dolžan za hrano in je prišel v hišo, da bi poravnal dolg. Med razno govorico je prišlo do prepira. Carnacka so vrgli na cesto. Ko je hotel še enkrat vstopiti, ga je nekdo udaril z sekirico na glavo, da se je nezavesten zgrudil pred vrata.

OGENJ V JAMI PRI SMITHDALE, PA.

PITTSBURG, Pa., 3. maja. — Petindvajset mož je bilo na delu, da so izgotovili navadne nedeljske poprave v jami od Forest Hill Jane od Pittsburgh Coal Co. pri Smithdale, triindvajset milj od tu, ko je nastal ogenj v sredini med njimi in hodom v jami.

Ko so delavec zunaj Jane razili ogenj, so takoj odšli v deliški v jami, z jih je vse pogliči načaj. Med tem ko so skusalni rešiti zaprte može, so ti srečno prišli iz Jane v ozadju, kjer je bil izkopan varnostni rov kmalu po nesreči v Dan Jane.

Nihič ni bil ranjen, pač pa je ostalo v ognju petindvajset milj, ki so bile nastanjene v rovu.

Sto mož je nočoj na delu, da pogase ogenj. Izvor ognja ni znani.

NARODNO MIROVNO ZBOROVANJE.

CHICAGO, 3. maja. — Danes popoldne se je vršila prva formalna seja drugega narodnega zborovanja mirovnega kongresa. Predsedoval je Robert Treat Paine iz Bostonia, predsednik ameriške mirovne družbe.

Tajnik notranjih zadev Richard A. Ballinger je bral pozdrav predsednika Tafta na delegato. Guverner Charles S. Deneen je pozdravil delegato v imenu države in župan Fred. A. Busse jih je pozdravil v imenu mesta Chicago.

V sredo zvečer se bo kongres zaključil z banketom, ki ga priredi čicaška trgovska zbornica.

Navzočih je bilo pri sejah okoli 1500 delegatov iz vseh strani dežele, iz vseh panog vede in umstvenega delovanja.

Vodje mirovnega gibanja so prepričani, da bodo kongres imel velik vpliv za splošen svetovni mir.

V ZION CITY ZOPET PREPIR.

CHICAGO, ILL., 4. maja. — Snoci sta zborovala v mestni hiši mesta Zion dva občinska sveta. Prišlo je skoro do pretepa.

Dne 22. aprila so se vršile občinske volitve. Prirženci Willbur Voliva so bili poraženi. Navadni temu pa stari odbor ne odstopiti, ker pravi, da je bil premagan le z zvijačo in goljufijo.

Ob župana, stari in novi, sta sklical občinski svet. Stari odbor je zbral ob 6. uri zvečer in priprjal s seboj dvajset policijev, ki jih je poskušal prejti župan R. C. Johnson, saj bili izpostavljeni

prišli novi svetovalci, ki so prešteli volivne glasove in rekli, da so bili oni pravilno izvoljeni.

Prirženci Voliva so na koncu seje izjavili, da celo stvar predložite sodišču in preprečijo, da bi z goljufijo izvoljen odbor vladal v mestu.

PRIPRAVE ZA TEKMO V ZRAKU.

INDIANAPOLIS, 3. maja. — Veliko je zanimanje za narodno zrakoplovno tekmo, ki jo bodo priredili Aero klub za Ameriko. Začne se v tem mestu dne 5. junija.

Med drugimi nagradami je eno ponudil Carl Fischer iz teča mesta za omega, ki bodo ostali najdaljše v zraku.

Naznajna se, da je Leo Stevens iz New Yorka ravnokar dovršil pet novih zrakoplovov, ki so bodo vsi spustili v tekmo. A. H. Morgan in J. H. Wade Jr. iz Clevelandova bosta v spremstvu Stevensonova poskusila svoj nov zrakoplov pri No. Adams, Mass.

BOYLE PRED SODIŠČEM.

MERCER, Pa., 5. maja. — Jutri pride pred sodišče James H. Boyle, ugrabitelj Billy Whitta iz Sharon, Pa.

Za njim pride na vrsto njegova žena.

BOJ V SLED STRAJKA.

NEW YORK, 3. maja. — Pek na vzhodnji strani mesta zahtevajo urejeno minimalno plačilno levestico in boljše zdruštvene razmere.

Začeli so strajkatiti ter demonstrirati proti neujiškim delavcem. Okoli 300 mož je pustilo delo. Razdani so bili lepaki, da naj ljudje kupujejo samo tak kruh, ki nosi "union label".

Snoči so strajkarji sklicali v mestu veliko zborovanje. Med

nje je prišlo kakih trideset mož, rekoč, da hočejo "rešiti neujiške delave." Začel se je velik pretep, cigar posledica je bila nekaj zdrobljenih luči, stolov in par krvavih glav. Nevarno ni bil nihič ranjen. Policija je naposled ukrotila zborovalec.

ZOPET GLOBA ODPUŠČENA.

SAN FRANCISCO, 4. maja. — Zvezno prizivno sodišče je včeraj ovrglo odsodbo okrožnega sodišča v Los Angeles proti Atchison, Topeka in Santa Fe železnici, ko je bila družba spoznana krivim v šestindvajsetih slučajih. Odsotenja je bila družba v globu \$330,000, ker je dajala rebato med Nelson, A. T., in Los Angeles.

Vršila se bo nova obravnavna ki bodo seveda neuspešna, po starci navadi ameriških sodišč.

DEBATA O TARIFU.

WASHINGTON, 4. maja. — Začela se je v senatu splošna debata o tarifu, ki se bodo nadaljevala bržkone še drugi te-

den.

Finančni odsek bodo pustili veliko svobodo pri govorjenju,

vendar se pa hoče ozirati na

dnevni red, ko bodo senatorji

govore končali.

Senatorja Borah in Pules sta

začela debata v pondeljek, prvi

ki kot zagovornik dohodninskega davka, drugi pa zagovornik visoke colnine na uvoz lesa

in goljufijo.

Ob župana, stari in novi, sta sklical občinski svet. Stari odbor je zbral ob 6. uri zvečer in priprjal s seboj dvajset policijev, ki jih je poskušal prejti župan R. C. Johnson, saj bili izpostavljeni

prišli novi svetovalci, ki so

prešteli volivne glasove in rekli,

da so bili oni pravilno izvoljeni.

Prirženci Voliva so bili poraženi.

Navadni temu pa stari odbor

ne odstopiti, ker pravi, da je

bil premagan le z zvijačo in

goljufijo.

Ob župana, stari in novi, sta

sklical občinski svet. Stari odbor je zbral ob 6. uri zvečer in priprjal s seboj dvajset

policijev, ki jih je poskušal prejti župan R. C. Johnson, saj bili izpostavljeni

prišli novi svetovalci, ki so

prešteli volivne glasove in rekli,

da so bili oni pravilno izvoljeni.

Prirženci Voliva so bili poraženi.

Navadni temu pa stari odbor

ne odstopiti, ker pravi, da je

bil premagan le z zvijačo in

goljufijo.

Ob župana, stari in novi, sta

sklical občinski svet. Stari odbor je zbral ob 6. uri zvečer in priprjal s seboj dvajset

policijev, ki jih je poskušal prejti župan R. C. Johnson, saj bili izpostavljeni

prišli novi svetovalci, ki so

prešteli volivne glasove in rekli,

da so bili oni pravilno izvoljeni.

Prirženci Voliva so bili poraženi.

Navadni temu pa stari odbor

ne odstopiti, ker pravi, da je

bil premagan le z zvijačo in

goljufijo.

Ob župana, stari in novi, sta

sklical občinski svet. Stari odbor je zbral ob 6. uri zvečer in priprjal s seboj dvajset

policijev, ki jih je poskušal prejti župan R. C. Johnson, saj bili izpostavljeni

prišli novi svetovalci, ki so

prešteli volivne glasove in rekli,

da so bili oni pravilno izvoljeni.

Prirženci Voliva so bili poraženi.

Navadni temu pa stari odbor

ne odstopiti, ker pravi, da je

bil premagan le z zvijačo in

goljufijo.

Ob župana, stari in novi, sta

sklical občinski svet. Stari odbor je zbral ob 6. uri zvečer in priprjal s seboj dvajset

policijev, ki jih je poskušal prejti župan R. C. Johnson, saj bili izpostavljeni

prišli novi svetovalci, ki so

prešteli volivne glasove in rekli,

da so bili oni pravilno izvoljeni.

Prirženci Voliva so bili poraženi.

Navadni temu pa stari odbor

ne odstopiti, ker pravi, da je

bil premagan le z zvijačo in

goljufijo.

Ob župana, stari in novi, sta

sklical občinski svet. Stari odbor je zbral ob 6. uri zvečer in priprjal s seboj dvajset

policijev, ki jih je poskušal prejti župan R. C. Johnson, saj bili izpostavljeni

prišli novi svetovalci, ki so

prešteli volivne glasove in rekli,

da so bili oni pravilno izvoljeni.

Prirženci Voliva so bili poraženi.

Navadni temu pa stari odbor

ne odstopiti, ker pravi, da je

bil premagan le z zvijačo in

goljufijo.

Ob župana, stari in novi, sta

sklical občinski svet. Stari odbor je zbral ob 6. uri zvečer in priprjal s seboj dvajset

policijev, ki jih je poskušal prejti župan R. C. Johnson, saj bili izpostavljeni

prišli novi svetovalci, ki so

prešteli volivne glasove in rekli,

da so bili oni pravilno izvoljeni.

Prirženci Voliva so bili poraženi.

Navadni temu pa stari odbor

ne odstopiti, ker pravi, da je

bil premagan le z zvijačo in

goljufijo.

Ob župana, stari in novi, sta

sklical občinski svet. Stari odbor je zbral ob 6. uri zvečer in priprjal s seboj dvajset

policijev, ki jih je poskušal prejti župan R. C. Johnson, saj bili izpostavljeni

prišli novi svetovalci, ki so

CLEVELANDSKA
"AMERIKA"
Udini sl. dvo-letnik v Ameriki

Izdaja: Slov. tiskovna družba
Amerika.

Izdača v torek in petek.

Naročnina:
ZA AMERIKO \$2.00
ZA EVROPO \$3.00
ZA CLEVELAND po pošti..
..... \$2.50

Pozamejne številke po 3 cente.

Vse pošiljalne, pisma, dopisi in denarne nakaznice (Money Orders), naj se pošiljajo na:

Tiskovna družba "AMERIKA"
6119 St. Clair Ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

Dopisi brez podpisa in obsegajoči osebno polemiko, se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

"Clevelandka AMERIKA"
The Leading Slo. Semi-Weekly
Issued Tuesdays and Fridays.

Published by —
The AMERIKA Publ. Co.
6119 St. Clair Ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

Subscription \$2.00 a year.

Read by 15,000 Slovenians
(Kreiners) in the City of Cle-
veland and elsewhere.

Advertising rates on request.
Tel. Cuy. Central 7387-R.

Entered as second-class
matter January 5, 1909, at the
post office at Cleveland, Ohio,
under the Act of Mar. 3, 1879."

No. 36. Fri. May 6, '09. Vol. 2.

PO BLIZNJICI.

Andrej Budal.

("Domuči Prijatelj").

"Jih, takrat..."

je za to! Morda se je
šlo pred sto leti, pred ti-
morda, ali pa tudi nikoli,
v spominu sladko in sve-
to in kadarkoli gre po bližnjici,
ja poje in poje vso pot celo
doli do vasi, se naprej po vasi
jo spremja in ji brni na uho
vse tje do praga revne kočice.
Zato hodi rada po bližnjici. Če
je more, jo ubere po shojeni
stezi, ki se vspenja med prisoj-
nimi, položnimi griči vse više
in više do velike ceste.

Ne, navkreber že ne more
več. Leta sedijo na plečih in ji
ne posete, starost se zapleta
med korake in jim ne da na-
prej. Ampak navzol, navzol
se vlete počasi, silno počasi,
da se komaj premika. Name-
noma leže tako, da poje steza
delj časa v sreči in napolni z
razstojto do vrha.

Tudi danes je krenila z ve-
like ceste po bližnjici. Prvi hip
je postal na vrhu in ni vedela,
kako bi. Včeraj je deževalo,
zgodi se, da se ji zdrsnata na o-
pozki stezi, da pada in povala
avo veliko sivo ruto in ruta
dobi velike rojave lise. Topla
pomlad je dihalo v dobravi, o-
na pa je nosila še vedno svojo
ruto. Pomlad ne diha za sta-
tost in kjer ni krv, tam tudi
gorkote ni — in tako je nosila
svojo ruto. Ne bi je rada po-
valjala in bolelo bi jo neizmer-
no bi zagledala umazane lise
na njej. Zato je pomisljala in
ni vedela, ali bi stopila, ali bi
se vrnila na veliko cesto. To-
da le za hipec, za sekundo sa-
mo. Tisti trenotek je začela
steza peti, glasno kakor iz pol-
nega srca in je zagljušila po-
polnoma pomisleke, ki so se
oglašali v duši. Samo se je zgrena-
la noge, korak je stopil in ni
maril cakati povelja.

Popravila si je ruto in je
zatikala palico predse v mehko
prst, da bi nesla prehitro, da
bi ne preslišala nobenega zvo-
ka, nobenega izmed nebeško-
mih akordov.

In steza je pela:

Saj se pomniš! Tam izza
brasta je planil in vas je hotel
osratišči. Skril se je za staro-
davno deblo in je čakal, da
priđete mimo, in ko ste prišle,
je zahamil s sklico predi vam
in je zamenil s sklico predi vam

"Tinka", je zaklical, "se bo-
a kaj potemščina, Tinka. Ve-
drage pojrite naprej, vas že do-
hiti."

"Pojd z nami. Povej, da bo-
do slišale vse, saj so moje pri-
ateljice", si mu odgovoril in
si se ozira na njegovo krepko
postavo z glasnim, zvokim sme-
hom. Bila si jako razigrana.
Vse štiri ste bile razposajene

in lica so vam gorela kakor na
plesu. Kadarkoli ste se vračale
iz gozda, ste bile vedno tako
razposajene. Seve: polno ču-
ta v gozd, prazno iz gozda in
potem mlada kri — to naredi!
Moški so šli z visoko naloženim
vozom okoli po cesarski cesti,
ve pa same po bližnjici, gласne
in vesel.

"Vem, a nočem. Drugikrat.
Danes povem samo tebi."

Ulovil te je za roko in te je
potegnil nazaj.

"Le pojte, le; prideva takoj
za vami!"

Ti se nisi mnogo branila, sa-
mo na videz, v duši pa ti je
bilo tako prijetno, tako mehka
se ti je zdela njegova žuljava
ruka, bolj od materine.

Tovarišice so se smejevale in
so šle naprej, vidva kakih sto
korakov za njimi.

"Mate, pusti me, Mate, mor-
am brž domov. Kaj porecejo
doma", si prosila. On pa je ve-
del, kaj si rekla, razumel te je
do pičice. Kako bi te ne, ko
se smejevale tako glasno in si
mu gledala tako drzno v nje-
govе svetle oči, tako izvajajo-
če.

"Jej, tičica, kako znaš! No
saj greva proti domu, greva,
Daj mi roko!"

"Ne, Mate, lej, družice se o-
zirajo, se mi bodo smejevale."

"Pa naj se smejejo. Tinka;
daj mi roko!"

Tako sta se pričakala. Umi-
tali si mu roko, samo da ti
je lovil. Prijetna borba, kaj-
ne?

Gozd je ostal za vama, hrati
in akadije, in na obe strani
se je zgrnilo zeleno polje. Ti
si niti opazila in tudi Mate
ni opazil. Kakor golobček in
golobicata čevrjala dol po
stezi in se nista zmernila ne za
rozd ne za polje. Vajin smeh
e odmeval po bregu, kakor da
se vozi po stezi bogata kočija
i kraguljčki — pa sta bila vi-
lyna. Ti si se smejevale drobno,
srebrno, kakor bi vdarjal na
stre, on te je spremil s pol-
nim, nizkim glasom.

Prejel te je pod paždu in
ako sta skakljala v dolino.

"Kaj me tako stiskaš", si ga
zarašala. On pa je vedel, kako
misliš, in te je stiskal še bolj.

Kmalu ti je dej roko tudi okoli
pasu. Odrivala si jo res, a nisi
imela resne volje. Čemu tudi
tajne. Tinka, čemu, ko je tako
prijetno sloneti ob njegovih
močnih prsih, dotikati se s
svojimi njegove pisane srajce,
postušati za pasom žametno
posutuvanje njegovega roka-
va — čemu?

Ljudje so se začudenii vzrav-
navali po poljih.

"Glejte! To vam je dvojica!"
so si klicali od njive do njive
in so se smejevale visoko vzrav-
navani. Toda vama ni bilo do lju-
di, ni vama bilo do njihovih
vzlikov. Imela sta svojo srečo,
drugo vama ni bilo na mari.

Prav dol do konca steze te
je spremil, do vasi.

"Adijo, Tinka!"

Kako je znal reči, samo ka-
ko je znal! Tudi drugi fantje
so te klicali Tinka, a tako ka-
kor on ni znal nobeden, nobe-
den. Dragica, srček, ljubica —
vse se je skrivalo v njegovi
"Tinki", vse, kar si more mlado
do srca poželeli sladkega, ta-
ko je znal.

Steza je pela.

Tako poje vsakikrat in zato
hodi tako rada po njej, zato
hodi tako počasi. Morda ne bo
hodila več dolgo. Saj tisto se
je godilo že davno, davno, da
skoro več ne pomni, ali so file
sanje, ali je bila resnica. Toda
steza poje: torej mora biti res-
nica. Kako bi pela sicer, kako
bi pela, če ni doživel nikoli,
kakor bi pripovedovala o sreči,
kak je ni videla? O se bi hodila
po bližnjici še, pa čuti, da ne
bo več dolgo. Morda pojde še
dalj, morda ne pojde. Dozde-
va se ji tako, ker poje steza
vsakikrat milje, vsakikrat bolj
in k dobi, menila za slav-

In ona stopa vsakikrat bolj po-
zornost, kaj pesmi ni nikjer
kot tam na stezi. Ze sto in
stokrat jo je slišala in vedno se
zdi kakor nova, vedno kakor
da jo posluša vproto. Zato ho-
di rada po bližnjici in celo smrt
— čuje — celo smrt, si želi,
da bi se srečala tam, tako le
sredi pesni, kjer ji je del roko
okoli pasu, tam — .

Gspud urednik!

Vem, de Vas je že ferbec
gnov, koga smo imel pr
mitem, ampak veste jest Vam sam
tolik recem, če te gleh vsa-
kav starav vedit, zakaj pa niste
na našem ferajn prstapil že tis-
krat, k sm se jest tulk za Vas
matru in se pogajnu.

Povedu. Vam bom samu tu,
kar svra se z gspudami Ničnimu.

Mene vsak ferajnar pozna,
de jest skor nkul nič ne govor-
im in tud za besed no prosmi,
zata se tud pr tej miteng nism
nič oglašu, ampak sim pustu ta-
drugim govor, jest sim pa lepu
o tihem plaču in sim jo pobrav-
sate.

Kunjej pa, de sim skuz vrata
pogledu, sim se mogu pa kar
izdejet, k tistih gspudov iz Žo-
eta nism več pr vrati najdu-
vprašu sm tistga hausmajstra
k pr vratiči vahitaja, kam so šli
ti gspudje, k sa pršli naš fer-
ajnar vizitirat.

Veste gspud urednik, jest
nism vedu, de sa ta gspud
hausmajster taku grob človek
in so mi rekli, ti salamenski
Pauliha, glej de se dol spraviš,
jest nimam cajta s teboj čeve-
kat in prov za prov pa tebi ti
gspudje ne greja nič v nus.
Jest sim se pa skorajku pa sm
mi ena taška zabelu, de se mu
je prec nus zavihu in pol sm
jo pa tud prov hitr odkuru, ker
vedu sim, de drgač še kaksna
po buč dobim.

Ko sim pršu spet na luft, sam
nes vedu, kam bi se obrav en
cajti sim grntru in studirov, al
bi šov domu, al pa k gspudu
Ničnimu-tu. Nu, na vse zadne
sim pa pršu do prevječna, de
je najbolj, če svoja obhoba spo-
vnem, ker sim Ničnimatu ob-
huba, de ga bom obiskou in
sim tud taku naredu.

Sur. Vi gspud urednik si bo-
se misliš, de se jest sam špa-
sam, ker se nism vedu kam
so šli ti gspudje, ampak jest sim
jo prec pogrunтов, ker men se
je že vse taku zdel, de jih bom
prov liku stajdu, kurk se mi je
jud posreč.

Jest Vam ne morem tistga
vesela popisat, k ga je imu gspud
Ničnimu k je mene zagle-
du. Vsi tisti gspudje sa bli-
vesel, k sa mene v soj sredin za-
merkal in gspud Ničnimu mi
je reklu: "Ti šmentan Pauliha.
Ti, veš de mi je žov, k ni sm
tebe ubugov!"

Nu, sim jest reku, kaj ti
nism že prej prerokov, de
sim v Kleveland inje zgle-
du, kaj so nobeden, nobe-
den. Dragica, srček, ljubica —

vse se je skrivalo v njegovi
"Tinki", vse, kar si more mlado
do srca poželeli sladkega, ta-
ko je znal.

Steza je pela.

Tako poje vsakikrat in zato
hodi tako rada po njej, zato
hodi tako počasi. Morda ne bo
hodila več dolgo. Saj tisto se
je godilo že davno, davno, da
skoro več ne pomni, ali so file
sanje, ali je bila resnica. Toda
steza poje: torej mora biti res-
nica. Kako bi pela sicer, kako
bi pela, če ni doživel nikoli,
kakor bi pripovedovala o sreči,
kak je ni videla? O se bi hodila
po bližnjici še, pa čuti, da ne
bo več dolgo. Morda pojde še
dalj, morda ne pojde. Dozde-
va se ji tako, ker poje steza
vsakikrat milje, vsakikrat bolj
in k dobi, menila za slav-

Vidiš tu je blj takule: Ti
ves, in ce se ne motim, de si
biv tud zraven, de sm biv jest
na general konvencij v Spic-
burg zvolen za haupt prezeden-
ta od naše Jednote. Ker pa
men tisktrat ni kazil, kaj bi
jest vsem tistim legatam pove-
du, kuga de jest špekularim in
de bi jest na dan pršu, de mi-
slim zidat za Jednoten gmar
eno lepo hišo, med mojem sa-
lonom pa med stala, de ne bo
svet mislu, de jest nič ne pre-
morem, sm vsem tistim legatam
reku, de naša Jednota ma še
premial v kas, da bi se sploh
mogni misli na kakšnu tak-
stvar, ampak veš ti Pauliha, mi-
slu sm že tisktrat drgač, pa ni-
sm ti reč, samu de so mene
volil za haupt prezidenta.

Knkr hitr je pa cajt pršu,
te sm snev nastopi službo-
čnega prezidenta, sim pa prec za-
čev tuhtat, kaku bi jest ta gnaj
ponuci, de bi ta ferajn ne i-
mu tolk gnata v kas. Lahku si
ti sam misli Pauliha, de so
se mi kar sline cedile, ko sm
kar naenkrat postov gospodar
cez taku šuma gmarja. Mislim,
de se gvinu se spominja, k
si biv ta zadnkrat pr men, k
sem ti pokazu tist plac, kej b
bju dobra, de bi se postavl-
karščina palaca in vidiš jest su-
mnu že ta plac dovg časa na pi-
in po noč nism mogu spati, k m
ni moglu na misu prit, kaku b
jest lepem potom pršu do gna-
rja na naše kase, de bi kupu t
plac. Nu in 1. februarja 1909
sm se pa odloču, de gvin na
tem plac more stat naš Jedno-
ten dum in kupu sm ga. Le
poslušej naprej: najnapravu se
mi je naš kasir uperu, de ne
bo day gnata, kukr hitr sem
ga pa jest ostrau, de će on
gnata ne da, ga bom pa cus-
pendov, se je pa prec podav in
je placu plac. Jest sm dobro
vedu, de mi bo kter nagaj, ker
sm biv na previžan, de će se na
tem plac postav ena lepa
hiša, bo mojmu kseft več
necel, kukr pa vsem ferajnar-
jem. Faliv sim samu tu, k nism
prec naznana, veš ker jest sm
mislu, de bom kar natihem za-
čev zidat, kedar bo pa hiša
fertig bom pa oznana. Ampak
znoti sm se! Glej zludja, ti
sta mala krota, (veš Pauliha,
kder se najuga spovem, kar
en žlč vode bi ga potupu.)
je pr vasem ferajn za šilbar-
ja, me je pa izdat in sam nism
vedu kaku bi se te pokure zne-
bu, de bi mi ne nagaj, pr mo-
jnut kseft. Jest nism vedu koga
bi biv naredu, taku sm biv je-
zen in sm reku-našmu, g. Zma-
jarju, de nej da v naše cajtne,
de jest preklicem negava un-
terschifta in pa še od tistga fer-
ajnskega prezidenta, k mu
tud in mal pomaga. Sur, dru-
gi uržahov nism mogu najdit,
zatu se se mi pa tud upri, kuc-
kr hitr sa bral v naših cajten-
gah koga sm znim naredu. Po-
sebej sm se pustu pisat na fer-
ajnskega legata, de nej sklice
ekstra mitenga; veš ti Pauliha,
ta človek se mi je pa upi od-
govor, de ne vej za koga, ker
jest mu nism nobenil uržahov
povedu in še je zravn prstav,
de on bo ne naredu, kaj sem
mu jest zapovedu, ampak le na
moje koža, ker iz take turšce
ne bo bele moke.

Himal natu sim pa dobit ene

(Nadaljevanje.)

Na dvorišču Epafruditove vili so zalajali psi. Toda hitro so umolknili in tiko dobrikojajoče vilenje je naznajalo, da se je vrnil gospodar. Prinesli so Epafrudit s Teodozijevega trga, kjer je pod marmornimi arkadami poveseljalci do polnoči in kockal za cele stolpe zlatih "bizantincev."²⁰ Fortuna ga je pojavila kakor Putifarja, ko je dobil Jožefeta v hišo, odkar je sprejel Iztoča. Tako se je hvalel in salili sredi bogatih patrijiev, ko je Milhior stresal zlate stolpiče v usnjene vreče.

Vrnili se je torej Epafrudit izredno dobre volje. V nedružino spravljen prstan Teodorin v pergament od cesarja, v vrčah kupe zlata in zadolžnice, da lahko takoj jutri pruda nekaterim uglednim patrijievem lepe hiše, ko bi hotel izterjati. Oči so Grku blesketale v živahnosti. Denar in carska milost! Sedaj trguje svobodno in svobodno lahko tudi ukani kogarkoli. Upravda ga ne obsodi.

Vevel je Milhior, da ima dati vsem vsem sužnjem najboljšega vina, slaščic in sadnja, rib in ostrig — kar premrejo shrambe. Nato je pršal, če sta se Slovena že vrnila. Z Iztokom, da mora takoj govoriti — če ga ni — naj go poštejo.

Vratar naznani, da se je vrnil Iztok že davno.

Milhior je šel sam ponj in Epafrudit je vevel, da ga privede v dvoranu, kjer sprejema odlične goste.

Ko je Iztok vstopil, si ni upal pod vrat do Epafrudita. Na treh zlatih kandelabrih so plapole iskrive luči in razsvetljave neizmerno bogastvo. Kjer ni zasegla na tlaku preproga iz Bagdada, tam so se blesteli v luči pisani kamenki dragocenega marmorja. S temi so se odseval marmor, posut z amaragdi, hrizoliti in oniksem. Majhni stolčki so sloneli na slonokoščenih nožicah, zlate niti so se utrinjale po tkanih, tuje, Izoku nepoznano kranzo in ebožalo mehke sandale Epafruditu. Tri prelesne gracijske so držale na iztegnjenih rokah in opirale s tenkimi prsti mogočno školjko, v kateri je bila zlata kupa, napolnjena z grškim vinom.

"Sedi, Iztoče!"

Epafrudit ga je povabil k sebi. Govoril je gladko narečeje Tračanov in vpletal vmes mnogo slovenskih besed, tako da ga je Iztok lahko umel.

Sin Svarunov se je nekako boječe približal in sedel na krzno k nogam bogatega Epafrudita.

Grik se mu je dobrovoljno nasmejal in vteknil suhi prste v njegove bujne kodre. Namignil je. Zamorec je prinesel še eno časno grške starine.

"Vzemi, sin Slovenov, spij na slavo Krista, ki je dober tudi tebi!"

"Svetotiv me je spremjal, Perun vodi moje strelice! Ne poznam twojega Krista!"

"Spoznaš ga! — Na pij v zahvalo bogovom!"

Izpraznila sta kupe.

"Izok, ti si me otel Tunjusu! Dolgujem ti zahvalo in plačilo!"

"Tunjuš je lopov! Vsak Sloven bi moral storiti toisto. Mi ne ropamo mirnih potnikov."

"To je hvalevredno, Izok. Ampak moj dolg je velik."

"Plačal si že, gospod! Sprejeti si mene in očka. Bogato si plačal!"

"Nisem, Sloven. Sprejel sem vaj, pa sem si nakopal še drug dolg. Ti si zmagal. Danes te proslavlja Bizanc. Zmagavca Belizarja so pozabili in več se govor o tebi nego o carju. In ti si zmagal — kot moj gost. Tvoja čast — moja čast! Kaj želiš?"

"Naučil bi se rad vojne po bizantski. Pa bi se vrnil domov!"

Bizantinski-strevec — zlati stater.

PAULIHA.

Nadaljevanje s druge strani.)

"Vojne? Torej ti nisi pevec?" Epafrudit se je začudil. — Izok mu je zrl mirno v lice. "Pevec, ker hoče očka. Ali rad bi vojeval. Veseli me meč ali kopje."

"Dobro govoris, sin Slovensov! Tvoje vrle roke je škoda za strune. Poslušaj. Upravda je določil vojaško čast v palatinski četi za zmagovalca. Ti jo dobiš. Jutri, moraš z menoj na dvor. Samo Teodora te želi videti. Ti boš vrl vojnik. Če si barbar in molis bogove, nici ne de. Spoznaš Krista in ga zabljiš. Načni se vojne in se proslaviš — tvoje barbarsko ime bo pozabljeno. Sam Upravda nima očetova, ki bi bili rojeni v purpuru in despojna je hčerka hlapca. Zato ljubita barbare, če so vrl. In ti si, Izok! Toda pomisli, če ne sprejmeš službe, moraš se nocoj iz mesta; sicer si otrok smrti. Dam ti konja in denarja, da u-bežis. Torej voli!"

"Volil sem, gospod! Jutri grem v vojnike!"

"In očka?"

"Ostane pri tebi ali se vrne domov — kakor mu ljubo!"

"Dobro. Še nekaj. Ali si zadowoljen, da ostaneš pri meni? Za olitnega vojnika je treba znanja. Dam ti učitelja, ki te izuri v pismu in jeziku. V jutrišču boš hodil na vežbalisce, popoldne se boš učil znanosti!"

"Kako si dober, gospod!"

"Pojdi! Jutri te spremim na dvor!"

Ko sta se ločila, je gledal Grk za Izokom. Lokave oči so se pasle na junaske pleči mladega Slovena.

"To da je godec? Pevec? Pri Herkulu, če mi ta pomagal ugoditi Hilbudija? Molci! On ho molčal. Ali njegov očka je klepetav. Napravi se in ga izda. Teda zlo na mladeniča. Upravda se osvetvi grozno — "

Udaril je na srebrno višče ploščo z zlatim kladvicem.

"Milhior, Sloven naj se vrne, — takoj! — Žal bi mi bilo mladega junaka! Zavarujem ga pred kremlji Upravde — — "

"Gospod, ti si me zval?"

Izok se je vrnil.

"Se imam govoriti s teboj!"

"Govori, poslušam!"

"Ali boš govoril resnico?"

"Ne lažem, gospod!"

"Povej, ali nisi bil ti med vojaki Sloveni, ki so za Donavo upopastili Hilbudijsko, slavnega voja cesarja Upravde?"

"Povedal ti je očka, da sva godca!"

Izok ni trenil. Vzdržal je prodriajoči pogled trgovcev. Lice se mu ni pordečilo.

"Izok!" Epafrudit ga je pridelal za roko in pritegnil k sebi. "Izok, ali držis prisego?"

"Na smrt, gospod!"

"Tudi jaz! Zato ti pridržam pri Kristu, svojemu Bogu, da ne izve mojih živih ustnic nihče, kar mi sedaj zupas. Prašam te, ker te ljubim in se zate žobjim. Povej mi, prisezi mi pri bogovih, ali si se vojeval zoper Hilbudijsko ali nisi?"

Izok je molčal. Njegove ustnice so bile stisnjene, oku mu je žarello, glava se je dvignila ponosno. Slovesno je odgovoril:

"Kdo je vreden sin svojega naroda pa ne bi napel tettev pogibel sovražnika..."

"Ti si vojeval — — — Ali veš, če se vzbudi sumnja, zlo po tebi!"

"Ne izve se!"

"Hagijsa Sofija naj varuje tvoje besede in besede tvojega očeta. Epafrudit bo čuval nad teboj!"

Ko je Izok prišel v svoj stan, se je uprav povrnil Radovan. Na bisovi halji so se sledile kapljice črnega vina. Obstal je pred Izokom, zgrabil z obema rokama sive lase, oči so se mu vrtele, kakor bi polaznili.

(Dalej prihodnje.)

je bo ta ferajnske druge odbornice dobit, pol bo pa tudi cerkev na Janezov stran, če bom le jest mogu vse ferajnarje pregovor, de nej zajuga volja, ker on zna se precej dobru pisat in bi bival prezel, kukr pa ta k gama maja zdej. Gspud sa se rekel, če ga pa že gih ne more za prezidenta, postavl, ga pa dejte naj za sibarja, de na boma imel zmirej teh sitnast, kukr zdej, ker ce bo on saj za sibarja zvolen, bo gvinu ferajnske regice prenaredu, gih taku kukr ste jih vi.

Vi gapud že lahku tu rečete ampak men se zdi, de ne bo štuktu lahkmu, mu pa boma že vidli. Postavl sm še en cajt, koga so se tadrug pogovarjal in na vse zadne že sam nism vedu po koga sm pršu, al sm pršu ferajn stiskat al fara in nih gspuda pomirit, še le dons, tu je nedela zjutri, k sm vstov sm se še le zbrhtov, kej se sm in na kakšna naluga imam. Zjutri sm mislu jit k maš pa se nesm prov dobru počutu in cev dopovdne sm hv le doma. Kje bla ura dve popovdne, sma šli pa vse stirje, jest, Zmalar, Čujčica in pa Šarove v halo.

Tam sma pred vratim čakal, kdaj nas bo kakšen not pogir, ampak živ krst se ni na nas spovnu in tud ne brigu. Upravda sma tistgak p r vratih vahta in pokazal smo mu cene, da smo iz Žoleta pa pozabili smo mu povedat, deb rad šli h miteng. On nam je parku, jest že videm de je stempl od naše Jednote, ampak od našega ferajna ga pa le nemate na ceglicu. Pol smo tud slišal, de se je mitenga začela in večkrat sm jest zamerku, de se moj imel kljuc in sm biv že vesev, k sm mislu, zdej me boja pa not spustil in sm že beseda nabiru, kaku jih bom najprvu pozdrav, pol pa po nihi udrihat začev, pa vse dragi mi moj Pauliha, kukr že star pregovar prav; clovi obraže. Buh po obrne, in taku se je tud vsm nam zgodil. Čakal smo več kukr ena celta ura, pa nobene ga ni blia po nas in kmal natu pa prideta dva ferajnarja po štengah, k sta se minila, de boša g. Ničnima-ta po štengah dol phnila.

Veš ti Pauliha, to je blu men pa že en mal preveč in od same jeze me je začela mrzica napadat in reku sm še tadrugm de me zebe in tud je narbol de gremma, ker že od zunaj se taku menjana, koga bi še blu ko clovok not pršu in odšli smo nazaj na kvartir.

Hmal za tem pa pride ferajnski legat in je men sporču, da se ferajnarji sklemi, de nas not pistijo, jest sm mu pa reku, de ne grem, ker clovok še ne veče bi sploh iz hale živ nazaj pršu in reku sm mu, de će ja z menoj govorit, de nej pridevo v ūsko halo, pa se bo moj zmenil in odgovoru mi je, de ferajn ni nobenga klicu pa tud za nobenem ne bo hodu.

Nu jest sm si mislu, sej vem de sm faliv, pa neboj kukr je, zdej je že prepreno.

Gspud Ničnima sem jest reku, samu zapov si tele besede in nkar ne pozab najne, ker ti boja še prav prale: "Včasih lahko vse ljudi za nos vodijo, nekaj jih lahku fulas zmerej, ampak vse lidi pa ne mori zmerej fulat."

S tem besedam sm mu jezik zavez, sm se poslovu in sm šu svoja pot. Druga rajza gspud urednik. Vam bom pa se od tadruzib nkolik poroču, ker sm z vsem govur.

Adijo, Vaš Pauliha.

L. MAUTNER.
trgovec s pokljuštvom progromi, podml i. t. d.

2811 PAYNE AVENUE.

Gover slovensko. 10-18

RAZNOTEROSTI.

Surovost. — V "Josefshofu" je neki pijani delavec imel, najprej prepri z ženo, ktero je do krvavega pretepla, potem pa je po stanovanju vse polomil in metal posamezne stvari v potok Koprivnico, kjer so jih poten ljudje lovali.

Na Koprivnici potrebujejo 20

Za nosni katar.

Mr. Ludwig Sudwoj, 41 Turpin st., Trenton, N. J., piše: "Po petkratni rabbi Vašega Balzama za katar (Cattarr Balm) in izmijem nosnic s Severovim Antisepsolom; je izginil katar, vsled katerega sem trepel že dolgo. Zahvalim se Vam za to mazilo in Antisepsol, ki sem ga kupil tu v mestu ter zelim, da bi vse vedeli o dobrih učinkih teh zdravil." — W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa.

Društva.

Društvo sv. Janeza Krstnika ima svojo redno sejo, vsako nedeljo v mesecu v prostorih 3848 St. Clair Ave. N. E. Predsednik: Joe Kranjc, 3843 St. Clair; gl. tajnik: John Avsec, 3946 St. Clair; Anton Ocepek, zastopnik, 1065 East 61 cesta. — Rojaki se vabijo k obilnemu pristopu.

K. K. podporno društvo Pr. Srca Jezusovega ima svoje redne seje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v Knausovi dvorani. Uradniki za leto 1909 so: predsednik: Fr. Knafelek, 1154 E. 60. Street; podpredsednik: John Saje; I. tajnik: Stefan Brodnik, 1096 E. 64 Str.; II. tajnik: John Turk; blagajnik: John Levstek; odbornika: John Pekolj, Anton Zupančič; zastopnik: Josip Božič, 5107 Scott Ave. Collinwood, O.; vratar: Feliks Prelogar. Društveni zdravnik F. J. Schmoldt, 5132 Superior Av. Njegove uradne ure: 7—8 zv.

Društvo "Slovenija" ima svoje redne seje vsako prvo nedeljo v mesecu ob dveh popoldne, v prostorih na 3048 St. Clair Ave. N. E. — Kdor želi pristopiti, mora biti vpisan mesec dni poprej po društvenemu bratu.

Predsednik John Gorup, tajnik Frank Cerne, 1114 East 63rd Str. blagajnik Frank Spelko, 3504 St. Clair Ave. N. E.; društveni zdravnik Dr. J. M. Seliškar; Urad 6127 St. Clair Ave. N. E. — Člani imajo zdravnika plačanega. Bolni člani se morajo zglašati pri njem najmanj enkrat na teden, sicer ne dobiti.

Društvo "Aristos moke" ima svoje redne seje vsako prvo nedeljo v mesecu ob dveh popoldne, v prostorih na 3048 St. Clair Ave. N. E. — Predsednik Priamo Kogoj, 1327 E. 49th St. glavni tajnik France Hudovernik, 6218 St. Clair Av. blagajnik Jak. Požun, 1164 E. 61st St. Knjižničar Karel Rogelj, 6128 Glass Ave. Knjige se izposojujo v nedeljo od 9. do 11. dop. v četrtek od 7. do 9. zvečer (solski čas). Novi udje se sprejemajo pri mesečni seji vsak prvi četrtek v mesecu.

Slovensko telovadno in podporno društvo "Slovenski Sokol." — Ima svoje redne seje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri pop. v Knausovi dvorani. — Za sprejem mora biti vsak kandidat vpisan po kakem bratu Sokolu. Pristop k telovadbi je dovoljen tudi mladletnim še ne rednim članom. — Starosta Frank Butala, 6220 St. Clair Ave.; tajnik Franc Hudovernik, 6218 St. Cair Av. društveni zdravnik Dr. J. M. Seliškar, 6127 St. Clair Ave.

16 OCTOB

SAMOSTOVNO K. K. P. Dr. Sv. JOZEF. Redne mesečne seje štirte nedelje v mesecu ob 2. uri pop. v Knausovi dvorani, 6131 St. Clair Ave. — Vstopnilna od 18.—30. leta \$1.50; od 30.—35. leta \$2.00; od 35.—40. let